

साग्यस्याविवक्षातश्चन्द्रस्योपमानोपमेयत्वात् तथा चोक्तं यत्र तेनैव
तस्य स्यादुपमानोपमेयता । सादृश्यस्याविवक्षातस्त्वमित्याहु रनन्व
यमिति ॥ ६८ ॥

कुमुदेत्यादि । इन्दुस्तद्वदिन्दुवत् विललास शोभते स्म चन्द्रा भ०
दन्यः कोऽपि यद्वत् इन्दुवन विलसति इन्दुः कीदृशः कुमुदवना
नां चयेषु समूहेषु दिग्वधूनां मुखेषु विद्यति आकाशे च क्षततिमि
रेषु खण्डितान्धकारेषु कीर्णरश्मिः प्रसारितकिरणः केचित्तु
इन्दुस्तद्वत्तथा विललास यद्वत् यथा चन्द्रमसोऽन्योन विल
सतीत्याह । एवं सति चन्द्रस्योपमानत्वमुपमेयत्वञ्च न स्यात् ।
अन्ये तु इन्दुर्यथा विललास तथा तदन्योन विलसतीत्यर्थे चन्द्र
स्योपमानत्वञ्चोक्तं स्यादित्याहुः । अनन्वयइति चन्द्रस्योपमानोप
मेयत्वकथनेनान्यस्य तत्सदृशस्य निरासात् तथाचोक्तं रुद्रटे
सास्यादनन्वयाख्या यत्रैक्यं वस्त्वन्यदसदृशमिति । स्वस्य स्वयमेव
भवेदुपमानञ्चोपमेयञ्च ॥ ६८ ॥

शरणमिव गतं तमोनि कुञ्जे विटपिनिराकृतचन्द्र
रश्म्यरातौ । पृथुविषमशिलान्तरालसंस्थं सजलधन
द्युति भीतवत्ससाद ॥ उत्प्रेक्षावयवः ॥ ६९ ॥

शरणमित्यादि । पृथुविषमशिलानां यान्यन्तरालानि ज०भ०
तेषु संस्थं सन्निष्ठमानं सत्तमः निकुञ्जे गहने विटपिभिर्निरा
कृताश्चन्द्रस्य रश्मय एवारातयो यस्मान्निकुञ्जात् तस्मिन्समाद